

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa S. Spółki joint venture z ograniczoną odpowiedzialnością
prawa białoruskiego z siedzibą w M. (Republika Białorusi)
przeciwko Syndykowi masy upadłości A.

Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej w W.
o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 29 czerwca 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z dnia 25 czerwca 2015 r., sygn. akt V ACa 233/15,

I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę
1800 (tysiąc osiemset) zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego**

UZASADNIENIE

Wniosek o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 25 czerwca 2015 r., opartej na podstawie naruszenia art. 69 ust. 1 w zw. z art. 70 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze (jedn. tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 233 ze zm.) oraz art. 225 w zw. z art. 224 § 2 i art. 6 k.c. - powódka S.” spółka joint venture z o.o. prawa

białoruskiego w M. uzasadniła tym, że skarga jest oczywiście uzasadniona, przedstawiając na poparcie tego twierdzenia wywody mające przekonać o „oczywistym” naruszeniu prawa zaskarżonym orzeczeniem.

W odpowiedzi na skargę pozwany Syndyk masy upadłości A. sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w W. wniósł o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania lub o jej oddalenie ewentualnie o jej odrzucenie oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Uzasadnienie wniosku opartego na przyczynie przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga przedstawienia argumentacji prawnej zmierzającej do wykazania kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia przepisów, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznej analizy zaskarżonego wyroku oraz podstaw skargi kasacyjnej. Zakres badania sprawy w ramach przedsądu nie pozwala Sądowi Najwyższemu na ocenę na tym etapie postępowania zasadności zarzutów przedstawionych w skardze. Z tego względu powołanie się na przesłankę oczywistej zasadności skargi nie może być sformułowane w sposób, który wymagałby takiej oceny, lecz powinno koncentrować się na argumentacji prawnej niezależnej od merytorycznego uzasadnienia skargi, zmierzającej do wykazania „oczywistości” w rozumieniu powołanego przepisu.

Z tymi założeniami pozostaje w sprzeczności uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi powódki, które stanowi w istocie zmodyfikowaną wersję uzasadnienia podstaw skargi. Tożsamość argumentacji przedstawionej w ramach uzasadnienia wniosku i uzasadnienia podstaw skargi powoduje, że ocena wskazanych okoliczności byłaby w istocie równoznaczna z niedopuszczalnym na tym etapie postępowania rozstrzygnięciem o zasadności podstaw skargi.

Ponadto, zarzuty dotyczące „rażącego naruszenia prawa”, mające przesądzać o oczywistej zasadności skargi powódka sformułowała w oparciu o własną wersję stanu faktycznego, niezgodną z istotną częścią ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd odwoławczy, które wiążą Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹³ § 2 k.p.c. w pełnym zakresie wobec niepowołania w skardze stosownej podstawy procesowej.

Skarga kasacyjna jako szczególny środek zaskarżenia nie służy weryfikacji prawidłowości podstawy faktycznej i prawnej zaskarżonego orzeczenia, a rolą Sądu Najwyższego nie jest usuwanie wszystkich ewentualnych wad i uchybień kwestionowanych rozstrzygnięć. Co więcej, nie każde, nawet oczywiste, zarzucone w skardze naruszenie prawa oznacza, że zaskarżone orzeczenie jest ewidentnie nieprawidłowe.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnięto stosownie do art. 98 § 1 i 3 oraz art. 108 § 1 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.